

Foreningen at erhverve Næringsadkomst." Dette er nu Altsammen foregaaet, for Loven af forrige Aar om Brændevinshandelen udkom. Senere har Foreningen med Hensyn til andre Artikler, som den forsyner sine Medlemmer med, været underkastet Undersøgelse, men Resultatet har ogsaa været, at Bestyrelsen har godtgjort, at den tilstrækkeligt vaagede over, at der ikke blev drevet Handel, og Dyrigheden har derefter for den Gang akkviesceret ved den bestaaende Tilstand. Nu er det min Mening, naar man ser hen til Forhandlingerne ifjor — for at jeg skal komme tilbage dertil — om Brændevinsloven, at Frygten for ulovlig Handel har spillet en stor Rolle i disse Forhandlinger, ligesom ogsaa Frygten for Følgerne af en Høiesteretsdom af 28de Januar 1869, hvorved en Redaktør Helms som Bestyrer af en Forbrugsforening i Varde blev fritkendt for en mod ham anlagt Sag. Jeg tror nu imidlertid, at det var uden Grund, at denne Dom kom til at spille en saa stor Rolle, thi det, som egentlig er det Afgjørende deri, er, at man har frifundet Bestyrelsen, fordi det ikke var den, der havde forsøgt paa at drive Handel, men det blev oplyst, at der havde været et eller andet Medlem, som maasse paa en urigtig Maade havde ladet Trediemand benytte sin Kontrabog, og det er et stort Spørgsmaal, som jeg iøvrigt ikke skal indlade mig paa at besvare, om man ikke, hvis man havde anlagt de Folk, der vare traadte udenfor Foreningens Love og Bedtægter, da maasse vilde være kommen til et andet Resultat. I ethvert Tilfælde tager jeg denne Doms Præmisses, der ganske vist ere affattede af Overretten, men som Høiesteret, saavidt jeg kan skjønne, har holdt sig til, til Indtægt for min bestemte Paastand, at ifølge sin hele Natur er en Forbrugsforening ikke en Næringsdrivende. Der staar saaledes blandt Andet i disse Præmisses: „Da Foreningens Virksomhed saaledes maa anses indskrænket til en Fordeling mellem Medlemmerne indbyrdes af de for deres sammensfudte Penge indkjøbte Varer, findes den ikke i og for sig at kunne betragtes som en Næringsdrift" o. s. v. Jeg tror, at Høiesteret er kommen til samme Resultat som den jævne Menneskeforstand, og

hvis man derfor overfor Forbrugsforeninger, som ikke misbruge deres Stilling til Handel, kunde finde et Middel til at undtage dem for en Næringsafkat, saa tror jeg, at man kunde gjøre det. Nu har jeg troet, at dette lettest vilde kunne ske, hvis man gjorde en Tilfoining til § 4 i Lov af 2den Juli 1870, hvorefter Indenrigsministeren ligeoverfor de bestemte konkrete Tilfælde fik en Ret til at undtage de ærlige Forbrugsforeninger, naar de i hans Tanker ledeses tilbørligt, fra Forpligtelsen til at løse Næringsbevis til Handel med Brændevin og til at svare Skat. Det er saaledes i denne Sammenhæng, at jeg tillader mig at gjentage mit Spørgsmaal til den høitærede Minister: Finder den høitærede Minister ikke, at der er Grund til at give § 4 i Lov af 2den Juli 1870 en Tillægsbestemmelse, hvorefter Ministeren bemyndiges til at meddele visse Forbrugsforeninger Fritagelse for at løse Næringsbevis?

Indenrigsministeren: Paa det saaledes til mig rettede Spørgsmaal kan jeg ganske simpelt svare: Nei; jeg finder ikke, at der er nogen Anledning til at give et saadant Tillæg til Loven af 2den Juli 1870. Dette er nu ingenlunde begrundet i, at jeg skulde underkende Betydningen af Forbrugsforeningerne eller af den Nytte, som de kunne gjøre blandt Befolkningen. At jeg ikke gjør det, tror jeg tidligere at have vist, idet det netop var mig, som forelagde Forslaget til den Lov om Begunstigelser med Hensyn til Stempel-papir, blandt Andet ogsaa for den Slags Foreninger, hvilken det ærede Medlem citerede. Men mit Svar er begrundet herpaa, at jeg ikke anser det for en nødvendig Betingelse for Forbrugsforeningerne, at de tillige skulle kunne fordele Brændevinen mellem deres Medlemmer. Naar jeg skal udtale mig nærmere om de Følger, som det vilde have, hvis en saadan Bestemmelse som den af det ærede Medlem antydede blev givet, da vil jeg sige, at det efter min Overbevisning vilde være omtrent det Samme som overhovedet at vige tilbage fra Loven af 2den Juli 1870. Det ærede Medlem maa nemlig ikke overse, at man ikke i en Sag som denne kan raisonnere uden